

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci

žalobkyně: **nezletilá M. M.**, narozena dne x
bytem X,
zastoupena advokátem Mgr. Markem Čechovským,
se sídlem Opletalova 25, Praha,
proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**,
se sídlem Loretánské náměstí 5, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2016, čj. 308119/2016-KKM,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2016, čj. 308119/2016-KKM, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Marka Čechovského, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- 1 Žalobkyně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím podle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění zákona č. 314/2015 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), nevyhověl žádosti žalobkyně o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Žalobkyně podala žádost o udělení víza u Velvyslanectví České republiky v Tel Avivu (dále jen „velvyslanectví“), které tuto žádost na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) zamítlo. Žalobkyně následně podala žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Žalovaný shledal, že rozhodnutí velvyslanectví je v souladu s vyznačeným důvodem neudělení krátkodobého víza podle vízového kodexu (informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu nebyly spolehlivé), velvyslanectví tedy postupovalo správně, když rozhodlo o neudělení víza.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

- 2 Žalobkyně v žalobě namítla, že rozhodnutí žalovaného postrádá odůvodnění odpovídající požadavkům dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Jak velvyslanectví, tak žalovaný vůbec neodůvodnili, z jakých zjištěných skutečností dovodili, že jsou naplněny důvody pro neudělení víza. Žalobkyně je dcerou českého státního občana, který ji pozval na návštěvu do České republiky. Podle žalobkyně není podložena žádná skutečnost, která by odůvodňovala obavu žalovaného, že poskytnuté informace nebyly věrohodné nebo že by žalobkyně neopustila území České republiky před uplynutím platnosti víza. Otec žalobkyně splnil veškeré podmínky pro kladné vyřízení žádosti, byly doloženy všechny požadované doklady, žalobkyni tak není známo, proč nebylo žádosti vyhověno. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění, žalobkyně se proti němu nemůže řádně bránit.
- 3 Žalobkyně dále namítla, že řízení před velvyslanectvím i před žalovaným bylo zatíženo vadou, neboť nebyla vyzvána k odstranění vad žádosti, nebyla ani vyslechnuta (resp. její otec). Výslechem či doplňujícím vyjádřením mohly být odstraněny pochybnosti stran předmětné žádosti. Podle žalobkyně je nutné zohlednit smysl a účel prokazování výše příjmu žadatele o pobytové oprávnění a subsidiaritu užití normativních nákladů na bydlení. Žalovaný dle žalobkyně v rozporu s § 3 správního řádu nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a žádost zamítl, ačkoliv jsou splněny všechny zákonné podmínky pro udělení krátkodobého víza. Závěrem pak žalobkyně tvrdí, že se velvyslanectví ani žalovaný nezabývali přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Nezohlednili, že žalobkyně je desetiletým dítětem občana České republiky, z Úmluvy o právech dítěte plyne závazek České republiky v oblasti slučování rodin a práva dítěte minimálně na kontakt se svými rodiči. Otci žalobkyně je bez jakéhokoliv vysvětlení odebrána možnost podílet se na výchově svých dětí na území České republiky. Zásada přiměřenosti v cizineckých věcech vyplývá z § 174a zákona o pobytu cizinců a z obecných zásad právních, aniž by bylo třeba explicitně stanovit požadavek přiměřenosti u každého jednotlivého ustanovení v rámci zákona o pobytu cizinců.
- 4 Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně uvedl, že soudní přezkum napadeného rozhodnutí je vyloučen podle § 171 zákona o pobytu cizinců, nejde totiž o rozhodnutí o žádosti rodinného příslušníka občana Evropské unie. K věci samé pak uvedl, že § 68 odst. 3 správního řádu porušen nebyl, neboť dle § 168 zákona o pobytu cizinců se na řízení o krátkodobých schengenských vízech ani na řízení o žádosti o nové posouzení důvodu neudělení víza nevztahují část druhá ani část třetí správního řádu. Věcné odůvodnění zamítavého rozhodnutí je třeba uvést jen v případě, že je žadatelem rodinný příslušník občana Evropské unie ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice 2004/38/ES“). Velvyslanectví v průběhu vízového řízení posuzovalo otázku, zda je žalobkyně rodinným

příslušníkem občana Evropské unie. Žalobkyně však ani na výzvu velvyslanectví nepředložila potřebné dokumenty, tedy neunesla důkazní břemeno ve smyslu části III tzv. Handbooku k vízovému kodexu. Žádost žalobkyně tak byla správně posuzována jako standardní žádost o schengenské vízum. Rozhodnutí velvyslanectví bylo vydáno na jednotném formuláři pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza, jenž je upraven ve vízovém kodexu. Žádost byla zamítnuta na základě poznatků získaných při pohovoru s matkou žalobkyně paní K. M. a na základě šetření vízové a pobytové historie zvoucí osoby. Tyto poznatky jsou součástí vízového spisu, správní orgány vycházejí z řádně zjištěného skutkového stavu.

- 5 Žalovaný konkrétně uvedl, že manžel matky žalobkyně žije na území České republiky 17 let, pracuje jako manažer restaurace, jejíž název matka žalobkyně nezná. Matka žalobkyně uvedla, že jezdí se žalobkyní do Spolkové republiky Německo na fyzioterapeutické léčení, poté se opravila a uvedla, že jezdí do České republiky a na klinice se učí masáže. Žalobkyně se narodila mimo manželství. Matka žalobkyně uvedla, že za téhož manžela je provdaná již podruhé. Byli spolu sezdáni před 10 lety, poté se manžel rozvedl, vzal si občanku České republiky, s níž se následně rozvedl. Nyní je matka žalobkyně provdaná za svého původního manžela 3 roky, podle předloženého dokladu byl ovšem sňatek uzavřen dne 25. 5. 2016. Velvyslanectví vyzvalo matku žalobkyně, aby předložila superlegalizované rodné listy dětí, doklad o prvním rozvodu, superlegalizovaný oddací list k novému sňatku a kopii občanského průkazu nebo cestovního dokladu manžela. Tyto doklady předloženy nebyly, matka žalobkyně odmítala s velvyslanectvím komunikovat. Dále žalovaný poukázal na to, že sňatek manžela matky žalobkyně, který uzavřel na území České republiky s českou státní občankou stíhanou pro úvěrové podvody 12 dnů poté, co Nejvyšší správní soud zamítl jeho kasační stížnost ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany, byl účelový. Manžel matky žalobkyně se rozvedl s českou státní občankou v roce 2008 a v roce 2015 získal české státní občanství.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

- 6 Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
- 7 Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
- 8 Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

- 9 Soud ze správního spisu zjistil, že dne 20. 7. 2016 podala žalobkyně prostřednictvím své matky u Styčného úřadu v Ramalláhu žádost o vydání schengenského víza, které bylo přiděleno č. x (při zápisu nové žádosti změněno na č. x). Zástupkyně žalobkyně v žádosti uvedla, že žalobkyně má státní občanství Palestiny, narodila se v Palestině, je svobodná. Jako účel žádosti o vízum uvedla návštěvu rodiny nebo přátel, a to na pozvání H. M., jenž bude hradit veškeré náklady spojené s cestou a pobytem. Předpokládaným termínem pobytu na území České republiky bylo období od 14. 8. 2016 do 1. 11. 2016 (80 dnů).

K žádosti bylo přiloženo pozvání vystavené dne 29. 6. 2016 panem H. M., občanem České republiky, na 80 dnů v době od 1. 7. 2016 do 31. 12. 2016. H. M. se současně zavázal hradit náklady spojené s obživou, ubytováním a zdravotnickou péčí po dobu pobytu žalobkyně na území České republiky až do jejího vycestování. Velvyslanectví vyzvalo matku žalobkyně k doložení dokladů, který by potvrzovaly, že ona i její děti (mezi nimi též žalobkyně) jsou rodinnými příslušníky pana H. M. Protože tyto doklady předloženy nebyly, byla založena nová žádost (již ne jako rodinného příslušníka), požadovány byly rodné listy dětí, kopie občanského průkazu H. M. a další. Matka žalobkyně tyto doklady nepředložila. Dne 18. 8. 2016 vyhotovilo velvyslanectví oznámení o zamítnutí žádosti o vízum, jímž žalobkyni sdělilo, že přezkoumalo její žádost o udělení víza a zamítlo ji ze dvou důvodů, a sice že předložené skutečnosti týkající se účelu a podmínek pobytu nebyly věrohodné a dále nemohl být ověřen úmysl žalobkyně opustit území členských států před uplynutím platnosti víza. Tyto důvody nebyly jakkoliv blíže specifikovány. Žalobkyně byla pouze poučena o právu požádat o nové posouzení důvodů neudělení víza dle § 180e zákona o pobytu cizinců. Oznámení převzala matka žalobkyně dne 22. 8. 2016.

- 10 Dne 27. 8. 2016 podala žalobkyně opravný prostředek, dne 14. 9. 2016 upřesnila, že žádá o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Velvyslanectví zaslalo žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza žalovanému. Napadeným rozhodnutím rozhodl žalovaný o žádosti žalobkyně o nové posouzení důvodů neudělení víza. Postup velvyslanectví vyhodnotil jako správný a neudělení víza jako odpovídající. Žádné konkrétní skutkové či právní důvody neudělení požadovaného víza žalovaný neuvedl.

Posouzení žalobních bodů

- 11 Soud se nejprve zabýval tím, zda napadený správní akt podléhá soudnímu přezkumu. Podle § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců jsou z přezkoumání soudem vyloučena rozhodnutí o neudělení víza; to neplatí, jde-li o neudělení víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie.
- 12 Z citovaného ustanovení plyne, že existuje soudní výluka, která se vztahuje na rozhodnutí o neudělení víza, ledaže by žadatelem byl rodinný příslušník občana Evropské unie. Toto ustanovení není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky (viz rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2013, čj. 7 As 80/2013 – 34, a tam citovanou judikaturu). Při vydávání víz aplikují orgány České republiky právo Evropské unie, a to vízový kodex, příp. směrnici 2004/38/ES (v případě rodinných příslušníků občana Evropské unie). Čl. 32 odst. 3 vízového kodexu přiznává žadatelům, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, právo na odvolání. Obsah tohoto práva byl vymezen rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 12. 2017 ve věci *Soufiane El Hassani proti Minister Spraw Zagranicznych* (C-403/16). Podle něho se podmínky opravného prostředku proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza řídí vnitrostátním právem každého členského státu, přičemž musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity. Řízení o opravném prostředku musí v určitém stadiu řízení zaručit možnost podání opravného prostředku k soudu. Opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza je upraven v § 180e zákona o pobytu cizinců, jde o žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza. Judikaturou správních soudů je tento opravný prostředek nahlížen jako speciální typ řádného opravného prostředku, přičemž rozhodnutí o tomto opravném prostředku je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2013, čj. 1 Ans 9/2013 – 39). Vyloučení soudního přezkumu rozhodnutí o novém posouzení důvodů neudělení víza je v rozporu s čl. 32 odst. 3 vízového kodexu ve spojení s čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie.

V situaci, kdy by měl soud aplikovat ustanovení vnitrostátního práva, které vylučuje rozhodnutí ze soudního přezkumu, a tedy je v rozporu s právem Evropské unie k neprospěchu žalobkyně, je soud povinen od této právní normy odhlédnout a nepoužít ji (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2017, čj. 6 Azs 320/2017 – 20, body 68 – 72, a rozsudek ze dne 4. 1. 2018, čj. 6 Azs 253/2016 – 49, zejména bod 45).

- 13 Soud tedy uzavírá, že na rozhodnutí žalovaného se nevztahuje soudní výlučka dle § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a to bez ohledu na skutečnost, zda lze žalobkyni považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo nikoliv. Jelikož je rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., je zřejmé, že není dána žádná z kompetenčních výluk upravených v § 70 s. ř. s. Soud proto přistoupil k meritornímu posouzení žaloby.
- 14 Následně se soud zabýval námitkou žalobkyně, že rozhodnutí žalovaného v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu postrádá skutkové důvody, pro které nebylo žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza vyhověno.
- 15 K tomu soud uvádí, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza a důvody, na nichž se zakládá, se oznámí žadateli prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze VI (čl. 32 odst. 2 vízového kodexu a § 20 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců). Tento standardní formulář neposkytuje prostor pro uvedení individualizovaných důvodů neudělení požadovaného víza, lze uvést toliko důvody typizované předvídané formulářem, což je postačující pro oznámení rozhodnutí o neudělení víza cizinci, jenž není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. V případě neudělení víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie je třeba připojit k jednotnému formuláři odůvodnění, které plně objasní důvody tohoto rozhodnutí, nepostačuje uvést jednu či více možností zaškrtnutím políčka v jednotném formuláři [viz kapitolu III, bod 5.9 Příručky pro zpracování žádostí o víza a provádění změn v udělených vízech, která byla stanovena rozhodnutím Komise Evropské unie ze dne 19. 3. 2010, sp. zn. K(2010)1620].
- 16 Jak soud uvedl již výše, proti rozhodnutí o neudělení víza lze podat dle vnitrostátního právního řádu opravný prostředek dle § 180e zákona o pobytu cizinců, přičemž procesní postup při jeho vyřizování není upraven právem Evropské unie, nýbrž vnitrostátními právními předpisy. Na řízení dle § 180e zákona o pobytu cizinců se nevztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu (§ 168 zákona o pobytu cizinců). Podle § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců je příslušný orgán povinen písemně informovat cizince o výsledku nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Procesní postup se nikterak neliší, ať již jde o žádost rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo o žádost jiného cizince.
- 17 Z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 31. 10. 2013, čj. 9 As 92/2013 – 41) plyne, že se na věc nemůže přímo uplatnit § 68 odst. 3 správního řádu, který systematicky spadá právě do části druhé správního řádu, neboť jeho užití je výslovně vyloučeno § 168 zákona o pobytu cizinců. V tomto ohledu se tedy žalobkyně dovolává neaplikovatelného ustanovení, na výsledné materiální posouzení její námitky to ovšem nemá vliv. Povinnost žalovaného informovat žalobkyni o výsledku nového posouzení důvodů neudělení víza výslovně plyne z § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Existenci povinnosti sdělit konkrétní důvody neudělení víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie žalovaný nezpochybňuje, obrana žalovaného spočívá na tom, že žalobkyně neprokázala, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, tudíž žalovaný nemusel

své rozhodnutí blíže skutkově odůvodnit. K rozsahu sdělení důvodů, pro něž nebylo vyhověno žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, v případě žádosti cizince, který není rodinným příslušníkem občana Evropské unie, se Nejvyšší správní soud vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 21. 12. 2011, čj. 5 Ans 5/2011 - 221, jehož závěry lze na nynější věc přiměřeně použít. Nejvyšší správní soud vyšel z toho, že pokud správní orgán provádí úkony, na které nedopadají části druhá a třetí správního řádu, postupuje se obdobně podle části čtvrté (§ 177 odst. 2 správního řádu). Podle § 155 odst. 3 správního řádu, jenž je zařazen v části čtvrté tohoto zákona, shledá-li správní orgán, že nelze požadovaný úkon provést, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly. Krajský soud k tomu v nyní projednávané podotýká, že právě citovanou normu je třeba vykládat v souvislosti s § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců, podle něhož je správní orgán povinen informovat o výsledku nového posouzení důvodů neudělení víza, aniž by tento úkon byl podmíněn podáním žádosti o poskytnutí této informace. Užití § 155 odst. 3 správního řádu tak není vázáno na žádost cizince.

- 18 V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl: *„Povinnost správního orgánu sdělit neúspěšnému žadateli důvody neudělení víza odpovídá nárokům, které jsou na postup správního orgánu kladeny v souvislosti s povinností respektu k ústavou zaručeným právům a zákazem diskriminace a libovůle při výkonu zákonem svěřené působnosti. Neúspěšný žadatel má legitimní právní zájem na tom, aby mu byly důvody neudělení víza sděleny. Toto sdělení totiž může mít zásadní význam pro jeho další úvahy o tom, zda lze shledané nedostatky odstranit před případným podáním nové žádosti o udělení víza. Citované ustanovení je navíc třeba vykládat v tom směru, že cizinci [...] musely být oznámeny nejen právní důvody neudělení víza, ale i konkrétní skutkové důvody a okolnosti, které vedly správní orgán k závěru, že je naplněn některý z důvodů pro neudělení víza [...].“* Tyto nároky na informaci o důvodech neudělení víza se uplatní i na informaci o výsledku nového posouzení důvodů neudělení víza, protože žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza představuje specifický opravný prostředek, na jehož základě žalovaný znovu posuzuje, zda byly v projednávané věci naplněny důvody pro neudělení víza (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2013, čj. 1 Ans 9/2013 – 39).
- 19 Na rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza nelze klást nároky vyžadované § 68 odst. 3 a § 89 správního řádu, přesto je nezbytné, aby rozhodnutí, jímž se nově posuzují důvody neudělení tohoto víza, obsahovalo dostatečně konkrétní právní i skutkové důvody, pro něž ministerstvo rozhodlo tak, že krátkodobé vízum opět neudělilo. To platí jak ve vztahu k žádosti rodinného příslušníka občana Evropské unie, tak ve vztahu k žádosti ostatních cizinců.
- 20 Požadavek řádného odůvodnění správního rozhodnutí má dvojí význam. V prvé řadě je jeho funkcí vyzoomet účastníka řízení o konkrétních skutkových a právních důvodech, o něž se opírá výrok správního rozhodnutí. Pouze za podmínky, že se adresátovi správního rozhodnutí takové informace dostanou, může se následně v případě, že lze požadovat soudní přezkum tohoto rozhodnutí, efektivně domáhat jeho soudního přezkoumání. Rozhodnutí, které neobsahuje konkrétní skutkové a právní důvody, na nichž spočívá, lze soudně napadnout toliko formálně, nikoliv však efektivně, neboť absence intimace skutečných důvodů rozhodnutí jeho adresátovi mu brání v tom, aby formuloval proti jemu neznámým skutkovým závěrům správního orgánu a právnímu posouzení věci konkrétní a přiléhavé výtky. Druhou funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je umožnit soudu přezkoumat napadené rozhodnutí po skutkové i právní stránce.

- 21 V nyní posuzované věci nejsou v rozhodnutí velvyslanectví ani rozhodnutí žalovaného, která byla žalobkyni doručena, obsaženy konkrétní skutkové a právní důvody, pro něž byla její žádost o udělení víza zamítnuta. Žalobkyni se tak v rozporu s § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 155 odst. 3 správního řádu nedostalo informací, na jejichž základě by byla schopna napadnout skutkovou a právní stránku rozhodnutí. Je přitom zcela bez významu, zda žalobkyně v řízení před správními orgány prokázala, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, nebo nikoliv, neboť právo na sdělení konkrétních důvodů nevyhovění žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza má i cizinec, který není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Žalobkyně se tak zcela logicky omezila na námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů spočívající v naprosté absenci důvodů, na nichž spočívá rozhodnutí žalovaného.
- 22 Žalovaný sdělil důvody napadeného rozhodnutí soudu a žalobkyni ve vyjádření k žalobě. Nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí ovšem nelze sanovat doplněním odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vyjádření k žalobě (rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003 – 58).
- 23 Soud tedy uzavírá, že rozhodnutí žalovaného nesplňuje požadavky kladené na jeho odůvodnění (uvedení konkrétních skutkových a právních důvodů nevyhovění žádosti), což zcela vylučuje jeho přezkum po skutkové i právní stránce. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Na tomto závěru nic nemění, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí dříve, než Soudní dvůr Evropské unie rozhodl ve věci *Soufiane El Hassani*, tedy za situace, kdy se mohl domnívat, že rozhodnutí je v důsledku výslovné vnitrostátní úpravy ze soudního přezkumu vyloučeno. Žalobní bod je důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

- 24 Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, soud je bez jednání zrušil na základě § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tedy pokud setrvá u negativního způsobu vyřízení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, uvede v novém rozhodnutí konkrétní skutkovou a právní argumentaci.
- 25 Dalšími žalobními body se soud již nezabýval, neboť mu v tom bránila nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného.
- 26 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Právo na náhradu nákladů řízení má žalobkyně, neboť byla plně procesně úspěšná. Její náklady spočívají v soudním poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby a nákladech na zastoupení advokátem. Zástupce žalobkyně doložil provedení dvou účelných úkonů právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)], dále mu náleží dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 1 428 Kč odpovídající 21 % DPH. Žalobkyně tak má právo na náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč celkem. Lhůtu k plnění stanovil soud v souladu s § 54 odst. 7 s. ř. s. v délce 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že s ohledem na § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s., je žalovaný povinen náhradu nákladů řízení zaplatit k rukám zástupce žalobkyně (advokáta).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. dubna 2018

Mgr. Jitka Zavřelová v. r.
předsedkyně senátu